

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

מ.א. 5935125

סמ"ר שבתאי אלעד ז"ל

סמ"ר שבתאי אלעד ז"ל
בן 21 בנפלו

בן כוכבה ואליעזר

נולד בירושלים

ב-ח' בתשרי תשמ"ט, 19/9/1988

התגורר בירושלים

נפל בעת שירותו

ב-י"ז בתמוז תש"ע, 30/6/2010

שרת בחיל התותחנים

יחידה: גדוד נמר

נקבר בירושלים - הר הרצל

אזור: ד, חלקה: 07, שורה: 05, קבר: 08.

קורות חיים

בנם הבכור של כוכבה ואליעזר. נולד ביום ח' בתשרי תשמ"ט (19.9.1988) בירושלים. אח של משה וגל.

במשפחה הגרעינית קראו לו בשם החיבה "אלעדוש". אחיו גל, הצעיר ממנו בשתיים-עשרה שנים, כינה אותו "לודי". אלעד היה קשור אליו במיוחד.

אלעד היה ילד של בית שגדל במשפחה דתית, ואמונה גדולה שרתה בליבו.

בכיתות א'-ד' למד בבית הספר היסודי "כרמל" בירושלים, אחריהן למד במשך שנתיים בבית הספר "סאלד" בעירו ומכיתה ז' עד י"ב - בבית הספר תל"י, בית חינוך תיכון עירוני ג'. אלעד היה ילד חכם ותלמיד למופת, חרוץ, ברוך כישרונות וכישורים, שמיעט להשמיע את קולו בכיתה. הוא היה בעל ידע רחב בתחומים רבים, גאון במחשבים, ופתר כל בעיה בתחום. אלעד קיבל תעודות הצטיינות בלימודים, וחבריו התייחסו אליו כ"שפיץ", תלמיד בעל ידע רב. על כן, בעיקר לקראת מבחנים ניגשו אליו בבקשת עזרה. הם סמכו עליו ועל ידיעותיו, והוא נרתם לסייע לכולם.

הוא היה מלא באהבת אין קץ להוריו ולאחיו. לבני משפחתו ולחבריו הרבים הוא היה כתובת לעזרה בכל עת ובכל מצב. אלעד פשוט לא הכיר את המילה "לא".

"היית איש חסד גדול", אמרה אימו, "עזרת לאנשים בכל הזדמנות שרק ניתנה לך". אלעד עזר לאחר בלב שלם, מעולם לא חיפש את הכבוד ולא ידע גאווה מהי מתוך כבוד לזולת וכדי למנוע אי הבנות מיותרות, הוא נהג לוותר לאחרים. במשפחתו מעולם לא שמעו מפיו מילה רעה על אדם אחר, גם כשדיבר על מי שפגע בו - נזהר בלשונו. בעיניו הטובות ראה בכל אדם את החיובי, והוא עצמו כה צנוע היה ונחבא אל הכלים. ההוד והכבוד נבעו

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמ"ר שבתאי אלעד ז"ל

מצניעות ומענווה שאפיינו אותו. אפילו בשיחת טלפון אפשר היה לחוש את החיוך הביישני שהיה נסוך על פניו.

את המשימות שנטל על עצמו – ביצע בשלמות והשקיע בהן את כל כולו. גדולתו ניכרה במעשים הקטנים, בחריצותו, ברוחב ליבו. עוצמתו טמונה הייתה דווקא בשקט שלו, בשלוותו. נוח ונינוח היה. לדברי אימו כוכבה, קולו המיוחד ידע להרגיע, לנחם, להצחיק ולתת עצות טובות.

אלעד ידע לנווט את מי ששאל אותו איך להגיע ממקום למקום, מהזיכרון. הוא אהב מאוד את הטבע, לטייל בעת פריחת האביב ולצפות בבלוב העצים. הרבה לצלם את נופי רמת הגולן והגליל הפורח שכה אהב ובהם טייל. בין תחביביו האחרים היו קריאת ספרי מדע בדיוני והאזנה למוזיקה לועזית.

ביום ה-6 באוגוסט 2007 התגייס אלעד לצה"ל. הוא שירת כסמל שלישות בגדוד "נמר" 405 שבעוצבת "גולן" בפיקוד צפון. לאחר כמעט שלוש שנות שירות, התקרב מועד שחרורו מצה"ל כחייל מקצועי ומנוסה. מפקדיו היו מרוצים מתפקודו והוא פרח. הייתה לו מוטיבציה גבוהה והוא אהב את השירות בגדוד. אלעד ביצע את עבודתו בצורה הטובה ביותר כראוי לפרפקציוניסט. סרן בני הסראי, מפקד פלוגת המגן בחיל התותחנים, העניק לו תעודת הצטיינות "על תרומה לפלוגה ולגדוד, על תפקוד מצוין ודוגמה לאורך זמן".

אלעד היה אדם מופנם, שקט וביישן; נקי עד פדנטיות וחובב מושבע של סדר וארגון. בארונו היו פריטי הלבוש מסודרים כמו חיילים במסדר. דייקן היה גם בשירותו הצבאי, וכשם שחדרו היה מאורגן למופת כך גם הקפיד על הופעתו.

סמל-ראשון אלעד נפל בעת מילוי תפקידו ביום י"ז בתמוז תש"ע (29.6.2010). בן עשרים ושתיים היה בנפלו. הוא הובא למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי בהר הרצל, ירושלים. הותיר הורים ושני אחים.

על מצבתו של אלעד כתבו בני משפחתו: "אהובנו עלם חמודות, אציל נפש, משכין שלום ורודף צדק, צנוע ועניו".

בהספידם אותו כתבו הוריו: "יקרת לנו, נעמת לנו, אנו מלאי תודה על שזכינו להכירך, שהיית חלק מאיתנו ואולי שהיינו קצת חלק ממך".

אלעד ואימו היו קשורים בעבותות. "אלעד, מלאך שלי", כתבה לו אימו, "אהובי, ועל כך כולם יעידו, בשבילי אתה הכול. גוף אחד היינו, כשרק חבל הטבור הפריד בינינו. עשרים ושתיים שנה היינו צמודים אחד לשני, ואתה תמיד אמרת: 'אימא, אני הצל שלך לכל החיים'. ועכשיו אני פוסעת בלעדיך ומנסה לפלס את דרכי בשביל הכאב. היית הכוח שלי, הגאווה שלי. ועכשיו נשאר חלום עצוב של יופי וחיוך על פניך, שלא יחלוף מזיכרוני לעולם. בן, אהבתך למדינה ולציונות שהייתה בנשמתך, צעדה איתך לאורך כל הדרך. גם במותך, דגל המדינה היה על גופך, טבול בדמך... לחיים אחרים נועדת. חיים שלי, כך תמיד קראתי לך וכך תמיד תישאר, חיים שלי. אימך לעד".

במכתב התנחומים למשפחה כתב הרמטכ"ל רב-אלוף גבי אשכנזי: "מפקדיו של אלעד מספרים, כי היה אדם נעים הליכות ודמות בולטת מאוד במחלקת השלישות הגדודית. אלעד היה חייל מצוין, שהפגין משמעת עצמית וביצע את המוטל עליו – ואף מעבר לכך – במקצועיות, על הצד הטוב ביותר. אלעד התנדב לכל משימה והרבה לעזור ולסייע לסובבים אותו. דואב הלב על מותו של אלעד בטרם עת. בטוחני כי דמותו תלווה את מפקדיו

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמ"ר שבתאי אלעד ז"ל

וחבריו".

סגן-אלוף אלי שרון, מפקד היחידה, ספד לו: "נועם הליכותיו של אלעד, מסירותו לעבודתו כמש"ק שלישות, עצמאותו בביצוע המשימות שהוטלו עליו ותרומתו הרבה מניסיונו וממקצועיותו השפיעו רבות על טיפוחו ופיתוחו של כוח האדם בגדוד. שלישת הגדוד, המפקדת הישירה של אלעד, העידה כי היה תענוג לעבוד עימו. אישיותו הנעימה של אלעד תיחרט בזיכרון היחידה לעד".